

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶναι προπληρωτέα ὑποχρεωτικῇ·
ΕΝ Τῇ ΕΣΤΕΡΙΚῇ Σελ. 10 Ἐν τῇ ΕΣΤΕΡΙΚῇ Σελ. 12
Εἰσφορά Εξάμηνος 5 Ἐτήσια 5 Ἐξάμηνος 7
Τιμὴ έκαστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

Τῇ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΓΡΕΥΤΩΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ·
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ 1

ΑΡΙΘ. 311

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (Κύπρου),
τῇ 19ῃ Ἰανουαρίου 1916.

ΤΙ ΠΡΑΤΤΟΜΕΝ ΗΜΕΙΣ ΥΠΕΡ ΗΜΩΝ ΑΥΤΩΝ;

Ἐπικρίνομεν καὶ ἐλέγχομεν τὴν Κυβέρνησιν ὡς μὴ πράττουσαν τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ὡς ἔχει καθήκον νὰ πράττῃ πᾶσα κυβερνήσις εἰς τὴν εἶναι διαπεπιστευμένη ἡ ἀσφάλεια, ἡ εὐθυμερία καὶ ἡ πρόοδος μεγάλου ἢ μικροῦ λαοῦ.

Δὲν πρέπει ὅμως νὰ λησμονώμεν δι' ἑκαστος λαὸς εἶναι ἄξιος τῆς τύχης αὐτοῦ, διότι ὀφείλει καὶ αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ νὰ ἐργάζεται καὶ μεριμνᾷ ὑπὲρ τῆς ἰδίας καὶ αἰτιμον καὶ τῆς κοινῆς εὐθυμερίας καὶ προόδου.

Οἱ ἐλεύθεροι λαοὶ τόσοοι φρονιτοὶ καὶ φρονιστάς τῶν τοπικῶν συμφερόντων τὰς ἀπὸ τῆς γῆρας καὶ τῆς γνώμης αὐτῶν ἀπορροῦσας ἐθνικὰς κυβερνήσεις, αἵτινες εἶναι ὑπεύθυνοι πρὸς τὸν λαόν, καὶ ὁ λαὸς οὗτος ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ καὶ ζητῇ εὐθύνας παρὰ τῆς Κυβερνήσεώς του.

Δυστυχῶς ἡ Κύπρος, ξενοκρατούμενη, οὐδεμίαν ἔχει δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐναντὶ τῆς ἐξωθεν διοριζομένης καὶ ἐπιβαλλομένης κυβερνήσεως, καὶ τοῦτο καθιστᾷ δυσχερὴ καὶ θλιβεράν τὴν θέσιν αὐτῆς.

Εὐδυνείδωτος βρετανὸς δικητὴς συμπάθων εἰς τὰς παρακλήσεις μιᾶς κοινότητος πρὸς παροχὴν δανείου σπύρου καὶ ἀναγνωρίζων τὸ δίκαιον τῆς αἰτήσεως καὶ τὸ καθήκον τῆς Κυβερνήσεως ἀπέναντον εἰς αὐτοὺς μετὰ παρηγορίας καὶ εὐκρινείας, ἥτις χαρακτηρίζει ἀληθεὶς τὴν ἐγγύτητα βρετανούς.

Ἐμπεῖται νὰ μὴ λησμονήτε, εἴτε, ὅτι δὲν ἔχετε Κυβέρνησιν ἐθνικὴν ὅπως φροντίζει διὰ τὰς ἀνάγκας σας, καὶ διὰ τοῦτο νὰ ἦσθε προνοητικοὶ ὥστε νὰ ἔχετε ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγατέραν ἀνάγκην τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις εἶναι ἡμεῖς.

Ἐσπύρομεν ἔχομεν εἰς τὰς ἀποθήκας, δὲν οὖν δίδομεν ὅμως διότι δὲν θέλει ἡ Κυβέρνησις.

Ταῦτα διεδίδασκε πρόσωπον πάντεως ἀξιώσιμον, οὐδὲν πρέπει νὰ ξεμύλῃ ἡμεῖς ἡ τοσαύτη παρηγορία καὶ εὐκρινεία βρετανοῦ ὑπαλλήλου, διότι αὕτη ἐξακρίβησε πάντοτε καὶ χαρακτηρίζει τοὺς μεγαλόφρονους ἐκείνους βρετανούς πολιτικούς ὑπαλλήλους ἢ πολιτας ὅσοι ἔχουσι τὴν εὐρείαν καὶ ὑψηλὴν ἀντίληψιν τῆς ἀποστολῆς τῆς μεγάλης αὐτῶν πατρίδος ἀνὰ τὴν ὑψηλὴν.

Ὄφειλε ἄρα ὁ Κυπριακὸς λαὸς νὰ σταθῇ πρὸς ἑαυτὸν καὶ δι' ἑαυτοῦ νὰ πράττῃ ὅσα ἀρνεῖται ἢ παραλείπει ἡ ξένη Κυβέρνησις, καὶ πρὸς τοῦτο ἔχει ἀνάγκην συνεικτικῶν κέντρων περὶ τὰ ὁποῖα ἐνοούμενος νὰ βουλευθῇ καὶ πράτ-

τῇ ὅσα δύναται ὑπὲρ τῆς κοινῆς εὐθυμερίας καὶ προόδου αὐτοῦ.

Καὶ ἐν τούτῳ ὁ Κυπριακὸς λαὸς, δυστυχῶς, νοσεῖ νόσον δεινὴν καὶ θανάτην. Ἐχει ἀληθῶς κέντρα ἐνδεδωμένα δι' αἰώνων, περὶ τὰ ὁποῖα ἠνωμένοι καὶ ἀρωσώμενοι διεσώθη ἀπὸ τῶν μεγίστων κινδύνων, καὶ τὰ κέντρα ταῦτα παρέσχεον ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία του, καὶ ταῦτα σήμερον ἐν Κύπρῳ σχεδὸν εἶναι καταλελυμένα, οὐχὶ ὑπὸ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀλλ' ὑπὸ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἡγετῶν του.

Ὁ δεκάετης σφοδρὸς καὶ πείσμων ἀγὼν περὶ τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτημα, παρὰ τῷ λαῷ μάλιστα—ἐνεπνέετο ὑπὸ τῶν ὑψίστων πόθων καὶ αἰσθημάτων τοῦ λαοῦ ὑπὲρ τῆς ἀνορθώσεως τῆς Ἐκκλησίας του καὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἄμα καὶ ἐθνικῶν κέντρων, αἵνα εἶχον καταλυθῇ.

Ἡ ὁδὸς τοῦ λαοῦ τὴν μεγίστην ἀνάγκην ὅπως ταχθῶσι ἡγεταὶ τοῦ ἐθνικοῦ καὶ ἐκκλησιαστικοῦ ἐν τῇ ξενοκρατούμενῃ πατρίδι του ἀνδρες ἄνθρωποι τῶν ἐξαιρετικῶν περιστάσεων τῆς Νήσου καὶ ἐφάμιλλοι πρὸς ἐκείνους, οὓς πολλὰκις παρέσχε ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία εἰς τὴν χειμαζομένην Ἐθνοῦ καὶ διέσωσεν αὐτὸ ἀπὸ θνητῶν καὶ κινδύνων δεινότητων.

Ἀτυχῶς ὅμως οἱ ἀγῶνες ἐκείνοι οἱ δεκάετες κατέληξαν εἰς οἰκτράν καὶ θλιβερωτάτην ἀποτυχίαν. Διαιρέχομεν ἤδη τὸ ἔκτον ἔτος ἀπὸ τῆς διαλλαγῆς καὶ ἀποκαταστάσεως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν, καὶ ἐπισκοποῦντες τὴν ἐξέσθιν ὁδοῦν αὐτῶν οὐδὲν εὐρίσκομεν τὸ γενόμενον καὶ ἐνεργούμενον ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς εὐθυμερίας καὶ προόδου τοῦ λαοῦ, ἐνιαχοῦ μάλιστα τὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀπέναντον καὶ θλιβερώτερα ἢ πρότερον.

Παρὰ τὸν Βαδὴν σεβασμὸν καὶ τὴν εὐλασίαν, ἣν διατηρεῖ ὁ λαὸς πρὸς τὰ Ἐκκλησιαστικά—αὐτοῦ κέντρα καὶ τὸν ἱερόν κλήρον, μεγάλην ἐγεννήθη δουλοπαιδεία καὶ ἀπογοήτευσίς παρ' αὐτῷ. Ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ἀρχιερέων δὲν εὗρεν οὗτος, ὡς προσεδόκα καὶ ἐδικαιοῦτο νὰ προσδοκᾷ, τοὺς πνευματικούς ποιμένας καὶ πατέρας τοὺς ἐτοιμῶς ἑαυτοὺς θυσιάζοντας ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου αὐτῶν. Ἄλλ' οὐδ' ἔχει ἀξίωσιν ὁ λαὸς, οὐδ' ὑπάρχει ἀνάγκη θυσιῶν παρὰ τῶν ποιμεναρχῶν αὐτοῦ, θὰ ἡρεκεὶ δὲ ἐνδελεχῆς καὶ ἀγρυπνὸς μερίμνα καὶ ἐργασία τῶν ἀρχιερέων ὑπὲρ τῆς πνευματικῆς καὶ ἡθικῆς ἀναπύξεως τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, καὶ περὶ τούτων ἐλάχιστα ἢ οὐδὲν ἐγένετο, τοῦναντίον δὲ δοσιμέραι εὐφρότερον ἀντιγίνεται χάσμα μεταξὺ ποιμνίου καὶ ποιμένου.

Ὑπάρχουσι πολλὰ, πλεῖστα χαρακτηριστικὰ γεγονότα καταδηλοῦντα διάστροφον ἀντίληψιν καὶ ἀσύνγνωστον παρανόησιν τῆς ἱεραῆς καὶ ὑψηλῆς ἀποστολῆς τῶν ἀρχιερέων ἐν πόσῃ μὲν χριστιανικῇ ποίμνῃ, μάλιστα δὲ ἀντιφῶν καὶ ξενοκρατούμενῃ τοιαύτῃ.

Δὲν εἰμεθα κεκλημένοι ἡμεῖς ὅπως ὑποδείξωμεν τὰ ὑψηλὰ καὶ ἱερά καθήκοντα εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς ἡμῶν, εἶναι ὅμως ἀναγεγραμμένα ταῦτα ἐν τῷ 1. Εὐαγγελίῳ καὶ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας, παρ' ὅλην δὲ τὴν ἀμάθειαν τὸν ὁ ὀρθόδοξος λαὸς γνωρίζει ταῦτα ἐξ ἀναγνώσεως, ἐξ ἀκοῆς καὶ ἐκ παραδόσεως, καὶ βλέπων τοὺς ἀρχιερεῖς του μὴ ἐκτελοῦντας αὐτὰ δυσχεραίνει καὶ ἀπορεῖ.

Ἡ κρατοῦσα σήμερον παρὰ τῷ λαῷ γνώμη περὶ τῶν ἀρχιερέων του εἶναι δι' ἀποβλέπουσιν—οὗτοι μόνον εἰς ἀργυρολογίαν καὶ οὐδὲν ἄλλο μεριμνῶσιν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ποιμνίου αὐτῶν.

Ἡ πρώτη ἐρώτησις τοῦ Δεσπότη, ὅταν ἐρχεται εἰς τὸ χωρίον, εἶναι πόσα εἰσοδήματα ἔχει ἡ Ἐκκλησία σας; ἔλεγεν ἡμῖν πρὸ τίνος ἀγαθῆς καὶ ἐνδοξοῦς χωρὶς, ὅστις μετὰ τοῦ χωρίου του ἔχει συμμορφωθῇ πιστῶς πρὸς πᾶσας τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου.

Ὁ λαὸς, ἐν γένει, ἐμόρφωσε τὴν γνώμην δι' αἰῶνα αἱ Ἐκκλησιαστικὰ ἀρχαὶ του ἀσχολοῦνται μόνον εἰς τὴν ἀργυρολογίαν καὶ οὐδὲν πράττουσιν οὔτε μεριμνῶσιν ὑπὲρ αὐτοῦ.

Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐνισχύσωμεν ἡ νὰ δικαιολογήσωμεν τὴν γνώμην ταύτην, θέλομεν ὅμως νὰ καταστήσωμεν γνωστὴν πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ νὰ προαγγεῖλωμεν τὸν κίνδυνον τῆς παντελοῦς ἀποξένωσης τοῦ λαοῦ ἀπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν αὐτοῦ.

Ἡ διάστασις αὕτη καὶ ἀποξένωσις εἶναι ἡ κυρία αἰτία τῆς ἐπικρατοῦσης παρ' ἡμῖν κοινοτικῆς ἀδυναμίας καὶ σχεδὸν ἀποσυνθέσεως, διότι ἐνεκρῶθησαν τὰ ἐθνικὰ συνεικτικὰ κέντρα, αἵνα εἶδεν νὰ ἡγῶνται πᾶσις κινήσεως πρὸς τὴν πρόοδον καὶ τὴν εὐθυμερίαν τοῦ Κοινοῦ.

Πρόκειται νὰ συνέλθῃ βεβαίως ἡ ἱ. Σύνοδος προσεχῶς καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ οἱ ἀρχιερεῖς ἄς ἐξομολογηθῶσι πρὸς ἀλλήλους, ἂν ἐπραξαν καὶ ἐνήργησαν ὡς ἀληθεὶς τοῦ Χριστοῦ ἀντιπρόσωποι καὶ ἡγεταὶ ἐθνικοῦ ὑπὲρ τοῦ κλήρου, τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ξενοκρατούμενου καὶ πολυλαχῶς δοκιμαζομένου λαοῦ.

Ἀς δομοσυνδύσωμεν λογιδοῦσιν τῆς κοινοφελούς δράσεως αὐτῶν καὶ ἄς δείξωμεν εἰς τὸν λαόν δι' ὅλην αἰὶνάν τε καὶ ἀδίκαι αὐτοὺς δουλοπαιδῶν καὶ δισταμένους.

Ἀν ὅμως οὐδὲν εὗρωσι πράξαντες πρὸς κοινὸν ἀγαθόν, ἢς

τραπῶσι τὴν ἀνάντη μὲν καὶ στενὴν καὶ ἐπιμοχθον ὁδὸν τῆς ἀπαρνήσεως ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου αὐτῶν, καθιστάμενοι ὑπόδειγμα πᾶσις χριστιανικῆς πράξεως.

Ἀς ἀναδειχθῶσιν ἀληθεῖς πατέρες καὶ ποιμένες τοῦ λαοῦ τούτου, διότι ἂν ἐξακολουθῇ ἐντεινόμενη ἡ κοινὴ δουλοπαιδεία καὶ διὰ τῆς πρὸς αὐτοὺς, μεγάλη θὰ προσεγγίῃται ζημία εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ εἰς πᾶσας τὰς κοινωνίας.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΩΣ ΑΝΑΔΟΧΟΣ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ

Ἀδελφοί καὶ πληθύνετε ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης καὶ κατακυριεύετε τῆς γῆς.
(ΒΙΒΛ. ΓΕΝΕΣΕΩΣ).

Τὸ χαρμόσυνον γεγονός τῆς ἐξ ἀνάδοχης τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ἀναδοχῆς ἀπὸ τῆς κομμουνιστικῆς τοῦ δωδεκάτου τέκνου ὀρθόδοξου Ἑλληνικῆς οἰκογενείας ἐν Λευκωσίᾳ ἐκχαρτίσθη μὲν εὐφροσύνης καὶ μετὰ χαρὰς ἐθνικῆς ὑπὸ τοῦ Κοινοῦ, ἔκτοτε ὅμως ἀκούονται παράφωνοι τινες ἐκφράσεις καὶ ἀναγράφονται μετ' ἐλαφρᾶς συνειδήσεως ἀστεῖστοι τείνοντες ὅπως ὑποβιβάζουσιν τὴν ὑψηλὴν ἐθνικὴν σημασίαν τῆς βασιλικῆς ταύτης συγκαταβάσεως.

Σπουδαῖος σήμερον ἀπασχολεῖ τὰς κυβερνήσεις καὶ τοὺς κοινωνιολόγους ἡ ἐλαττωμένη γονιμότης τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν, καὶ ἡ ἐλάττωσις αὕτη ἐξεδηλώθη κατὰ τῶν τὰ μάλιστα ἀνησχολητῶν ἐν Γαλλίᾳ, ὅπου ἀπὸ τινῶν ἐθνῶν ἡ θνησιμότης υπερβαίνει τὰς γενήσεις, καὶ ὁ πληθυσμὸς τῆς Γαλλίας βαίνει ἐλαττούμενος.

Ἡ ἐκουσία αὕτη στερίτης ἐν Γαλλίᾳ δύνανται μάλιστα νὰ θεωρηθῇ ὑπεύθυνος τοῦ τραυματισμοῦ σήμερον πολέμου.

Δὲν προτιθέμεθα νὰ ἐκθέσωμεν τὰ αἰτία τῆς ἐκουσίας στερίτης παρὰ τοῖς συγχρόνοις ἔθνεσι, παρατηρήθη ὅμως ὅτι τὸ ἐπικίνδυνον τοῦτο φαίνεται ἐκδηλοῦνται ἀπὸ τῆς καὶ ἐν Ἑλλάδι, τοῦλάχιστον εἰς τὰς ἀστικὰς κοινωνίας, καὶ τοῦτο, ἐν ὅ Ἑλληνισμός, ἐπιθυμῶν νὰ ἀντεπεξέλθῃ πρὸς πολυγύνους φιλίας, ἐν οἷς τὰ ὁλοκλήρως ἐθνη διακρίνονται ἐπὶ πολυγυνία.

Καὶ ἡ ἀπλή μὲν πολυγυνία δὲν ἀποτελεῖ πάντοτε καὶ δύναμιν ἐθνικὴν, ἀλλ' ἐνίοτε μάλιστα ἐθνικὴν ἀδυναμίαν, ὡς παρακωλύουσα τὴν οἰκονομικὴν καὶ ἡθικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἔθνους, ὡς παράγουσα στέματα καὶ γαστέρας πρὸς διατροφὴν χωρὶς χειρὸν πρὸς ἐργασίαν. Ὅπου ὅμως ἡ πολυγυνία βοηθῆται καὶ ἐνισχύεται ὑπὸ σταθερᾶς αὐξήσεως τῆς παραγωγικῆς ἐργασίας τῇ μερίμνῃ τῶν οἰκείων κοινωνιῶν καὶ κυβερνήσεων, ἔχει πᾶν νέον βρέφος ἀποτελεῖ καὶ νέαν ἐκπαιδευτὴν δύναμιν κοινωνικὴν καὶ ἐθνικὴν.

Ἐν τῇ κατ' ἡμᾶς Ἀνατολῇ καὶ παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Βίβλ. φυλῇ, δὲν ἐπικινδύνει εἰς ὁ πληθυσμὸς ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ χωρὶς πρὸς διατροφὴν καὶ βίωσιν νέων ὑπάρξεων καὶ οὐδὲν ἔχει δικαιοσύνην ἡ ἐκουσία στερίτης, εἰμὴ τὴν δειλὴν ἢ τὴν ἐγκωμίων τῶν ἀνέμων, αἵνα ἐπιδοκῶσι μὲν εὐκοπώτερον καὶ εὐμαρέστερον περιορίζοντες εἰς τὸ ἐλάχιστον τὰς οἰκογενειακὰς μερίμνας.

Εἰς τὴν διάθεσιν ταύτην ἐρχεται κάκιστος ἐπικυρῶς ἡ προϊούσα πολυτέλεια καὶ ὑπερχειρίστος, ἡ ἐπιστήμη ἥτις καταστρέφει τὴν γονιμότητα, ἐπιτρέπουσα ὅμως ὅπως ἀδεδῆσιν τὴν ἡδονήν.

Οἱ Γερμανοὶ, οἵτινες ἐπιδεικνύονται περὶ πάντα ἀπαράμιλλον προνοητικότητα, κατεπολέμησαν τὴν ἐκουσίαν στερίτητα ἀπὸ τῶν νηπιαγωγείων αὐτῶν, ἐμπνέοντες τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ῥοπήν πρὸς τὴν πολυμελὴ οἰκογένειαν διὰ τῶν πρώτων παιδικῶν ἀδελφμάτων καὶ τῶν πρώτων ἀναγνωστικῶν βιβλίων. Εἰς τὰ Νήπια παρέχονται ἀδελφὰ οἰκογενειακά, ἥτοι οἰκίσκοι καὶ ἀνθρωπάκια ἐξόλινα ἢ μολύβδινα ἀποτελούμενα πολυμελὴ οἰκογένειαν, καὶ ἀναπαριστάμενα τὴν σύστασιν οἰκογενείας, εἶναι ἑκαστον νήπιον βλέπει κατ' ἐκαστὴν ἐν τῷ οἴκῳ του.

Τὰ πρώτα ἀναγνωστικὰ βιβλία του πάλιν περιέχουσιν εἰκόνας οἰκογενειακὰς καὶ οἰκογενεῖας πολυμελῆς, ὥστε νὰ ἐκχαρτίσθῃται βαθέως εἰς τὴν διάνοιαν καὶ τὴν καρδίαν τῶν νηπίων καὶ τῶν κορασίων ἀνεξέλεπτος ἡ διηγετικὴ ἐντύπωσις καὶ συμπαθεῖα πρὸς οἰκογένειαν πολυμελῆ, ἥς ἀνεῖ νὰ θεωρῇ ἐν ἡλικίᾳ γενόμενον ἀβίωτον τὸν βίον.

Τοιοῦτοτρόπος ἡ Γερμανία ἐνίσχυσε τὴν ἐμφυτον ἑγᾶπην τοῦ λαοῦ τῆς πρὸς τὸν οἰκογενειακὸν βίον καὶ τὴν πολιτείαν: ἐκ παραλλήλου ὅμως ὁ μωκέρχης καὶ αἱ κυβερνήσεις αὐτῆς πᾶσι ἐνδελεχῶς ἐλεγχόμεναι καὶ ὠργανώσαν θάυμασιως ἀναπτύξαντες καὶ βιομηχανίαν, τὴν ἐμπορίαν, τὴν ναυτιλίαν καὶ πάντα βιοπορισμὸν, καὶ οὕτω ἐξηπάλλισαν τὴν ἀξιοπρεπὴ συντήρησιν πᾶσις πολυμελὲς οἰκογένειαν.

Ἡ Γερμανία σήμερον ἀντατασμένη τὸς ἑρρωμένους πρὸς τὰς μεγίστας ἐν τῷ κόσμῳ δυνάμεις ἡνωμένας κατ' αὐτῆς, στηρίζει ἐλπίαν τὴν ῥώμην καὶ τὴν ἀντίληψιν αὐτῆς εἰς τὸ ἀνεξάντλητον πλῆθος ρωμαλέων καὶ καὶ ἀνεπτυγμένων καὶ παρασκευασμένων ἀνδρῶν ἐν ὅ ἡ γυναῖκες αὐτῆς ἀνέλαβον καὶ διεξάγουσιν ἐπιτυχῶς τὰ ἐπιχειρήματα τῶν πολέμων.

Καὶ ἐν Γερμανίᾳ ὁ πολὺς Κάιζερ ἀνδράχεται ἐκ τῆς κομμουνιστικῆς τῆς ἐκτοῦ τέκνου πᾶσις γερμανικῆς οἰκογενείας, ἵνα διὰ τοῦ γοήτρου του ἐνθαρρύνῃ τὴν τεκνογονίαν καὶ πείσῃ πάντας δι' ἰσχυρὰ καὶ κραταιὰ ἢ πατριτικὴ τοῦ Μονάρχου στοργὴν ἐπαγρυπνεῖ ἐπὶ πᾶσαν οἰκογένειαν γερμανικὴν. Ἐκ τούτου ἀπορρέει καὶ ὁ ἀειεὶς σεβασμὸς καὶ ἡ ἀφοσίωσις τῆς Γερμανίας ὅλης πρὸς τὸν Γερμανικὸν Αὐτοκράτορα.

Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντίνος, καὶ ἂν δὲν εἶχε τὸ προηγουμένον παράδειγμα τοῦ Γερμανοῦ Αὐτοκράτορος, θὰ ἐξεζήλου αὐτοπροαίρετως τὴν βασιλευσσοργίαν τοῦ πρὸς πᾶσαν Ἑλληνικὴν οἰκογένειαν, ὑπάρχων αὐτὸς καὶ ἡ χαριστέστερος Βασιλισσα, ὑπόδειγμα φιλοστεργῶν ἀπερίττων καὶ ἀποσωμένων γένων.

Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντίνος δὲν ἀποβλέπει ἀπλῶς εἰς τὰ πολλὰ τέκνα, ἀλλ' εἰς τὴν διάθεσιν στοργῆς τῶν γένων καὶ τὴν ἀγρυπνὸν μερίμναν περὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν τέκνων αὐτῶν. Διὰ ταῦτα, πρὸ τῆς συγκαταβάσεως τοῦ ὅπως ἀναδεχθῇ, ζητεῖ πρῶτον καὶ λαμβάνει πληροφορίας περὶ τῆς οἰκογενείας, ἣν θὰ τιμῇ διὰ τῆς ὑψηλῆς πνευματικῆς συγγενείας αὐτοῦ, καὶ ἡ συγκατάβασις του πρὸς τὴν γονίαν ἦδη ἐν Λευκωσίᾳ οἰκογένειαν, ἔχει τὴν λαμπροτάτην ἐπιτυχίαν.

Ἡ πᾶσις οἰκογένεια Ἑλληνικὴ πρέπει ν' ἀποταλῇ ἕνα θεμέλιον λίθον τοῦ ἀνεγερμένου ἐθνικοῦ μεγαλείου οὗ-

τινος ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντίνος ἀνεξελέγητο μέγας ἀρχιεπίσκοπος.

Ἀισθάνεται τὴν ἀνάγκην ὡς οἷον τε πλείστον Ἑλλήνων καὶ Ἑλληνίδων, οἵτινες ἐν πολέμῳ μὲν ν' ἀντεπεξέρχονται νικηφόροι κατὰ τῶν προαιώνων ἐχθρῶν πρὸς διεκδύσιν τῶν ἀπεριγράπτων ἐθνικῶν δικαιῶν ἡμῶν, καὶ ἐν εἰρήνῃ νὰ προσάγῃται ὁ Ἑλλητισμός ἐν ταῖς ἐπιστήμαις, ταῖς γράμμασι, ταῖς τέχναις καὶ εἰς πάντας τοὺς μεγάλους οἰκονομικοὺς παράγοντας οἵτινες ἀποτελοῦσι σήμερον τὴν ἐδραίαν βάσιν πᾶσις ἀσφαλείας καὶ προόδου ἐθνικῆς.

Θέλει τὴν Ἑλληνικὴν οἰκογένειαν ὅπως ἀποβλέπῃ μετὰ θάρρους εἰς τὸ μέλλον καὶ νὰ θεωρῇ πᾶν νέον τέκνον αὐτῆς οὐχὶ βάρος καὶ ἐνδοχλίαν, ἀλλὰ χαρὰν καὶ δύναμιν ἐν τῇ οἰκογενειακῇ βίῳ καὶ ἐν τῇ κοινωνίᾳ, εἶναι πρόθυμος νὰ περιβάλῃ αὐτὴν εἰς ἀναγνώρισιν τῶν κοινωνικῶν καὶ ἐθνικῶν ἐκδουλεύσεων τῆς διὰ τῆς ὑψηλῆς πνευματικῆς συγγενείας καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς νὰ ἐξισώσῃ πρὸς τὰ ἑαυτοῦ ἀδελφοποιῶν ταῦτα διὰ τοῦ ἀνακαινιστικοῦ μυστηρίου τοῦ βαπτίσματος.

Τιμὴ καὶ εὐτυχία εἰς τὰς Ἑλληνικὰς οἰκογενείας, ὅσαι ἐξιστώνται τῆς βασιλικῆς ταύτης συγγενείας, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν ὑψίστην ἐκτίμησιν τῶν πρὸς τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν πατρίδα ὑπηρεσιῶν αὐτῶν.

ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ 1914-1915

Ἐχομεν λάβει πρὸ μηνὸς περίπου τὴν πλήρη ἐκθέσιν τοῦ κ. Διευθυντοῦ τῆς Γεωργίας, χωρὶς νὰ δυνηθῶμεν μέχρι τοῦδε νὰ μεταδώσωμεν ἐξ αὐτῆς ὅσα κεφαλαιώδη καὶ χρήσιμα περὶ τῆς δράσεως τοῦ Τμήματος τούτου εἰς τὸν γεωργικὸν παρ' ἡμῖν κόσμον. Ἰνα προοιῇ ὁ τόπος οὗτος σταθερῶς, ὀφείλει ὁ λαὸς νὰ παρακολουθῇ ἀγρυπνῶς πᾶσαν ἐργασίαν ἢ δημοσίαν συντελούσαν εἰς βελτίωσιν καὶ ἐπιθροῦν τῶν παραγωγικῶν ἔργων ἐν τῇ γῇ. Ἡ Νῆσος εἶναι κατ' ἐξοχὴν γεωργικὴ καὶ τὴν ὅλην εὐθυμερίαν αὐτῆς ἀπὸ τῆς καλλιέργειας τοῦ ἔδαφους ἐπιδικώκουσα, ὁπλοῖται νὰ ἀποβλέπῃ συντόμως πρὸς πᾶν ὅτι θὰ συντελεῖ εἰς τὴν βελτίωσιν καὶ αὐξήσιν τῆς παραγωγῆς αὐτοῦ.

Περὶ τὰς 13,800 ἐπιστολάς ἐλείφθησαν καὶ ἀπεσπάρθησαν, καὶ 522 ἐγκύκλιοι τοῦ Τμήματος ἀπελύθησαν δι' ὅλον τοῦ ἔτους 1,450 ἐπιστολὴν ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ προσωπικοῦ καὶ 753 χωρὶς ἐπεθεωρήθησαν.

Ἐκ τῶν πρὸς τὸν λαόν καὶ τὴν γῆν μόλις ἦτο γνωστὸν καὶ ἀπέβλεπον πρὸς αὐτὸ δυομνῶς καὶ ἀπόπτως ἐκείνου πρὸς ὅρεος τῶν ὁλοκνῶν πρῶτον ὑπάρχει, ὑπάρχει ἤδη εὐτυχῶς ἀξιοσημειώτων καὶ αὐθόρμητον ἀσθμα ἐμπροσθέντος καὶ εὐλαβείας, οἷον ἐξεδηλώθη διὰ πολυαριθμῶν αἰτήσεων κατ' ἐκαστὴν λαμβανόμενων πανταχόθεν τῆς χώρας.

